01/04/2019

Η αδιάλειπτη μνήμη του Θεού

/ Ορθόδοξες Προβολές

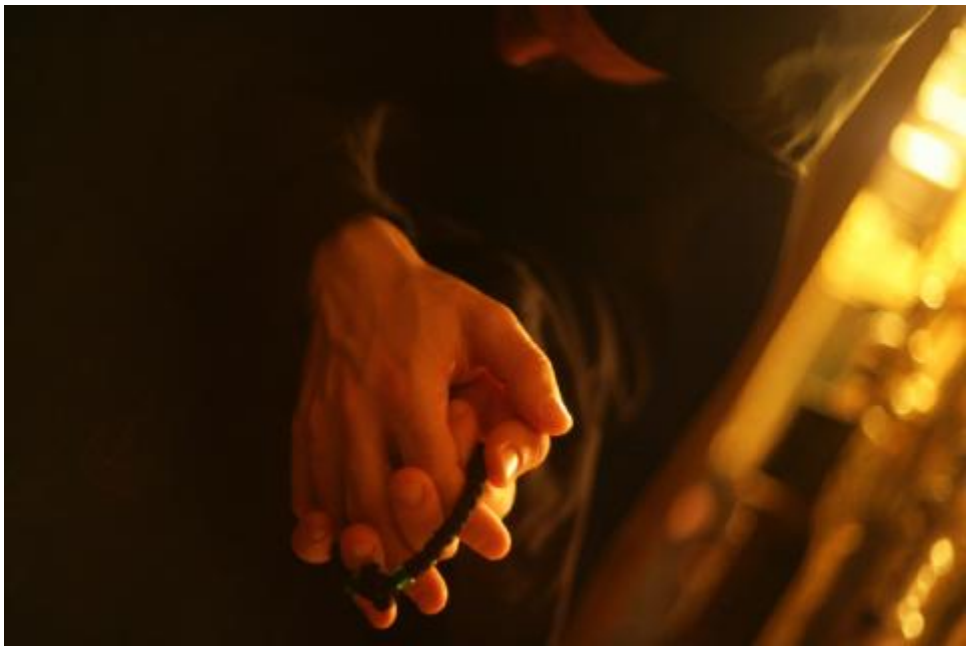

Θέλεις να μην ξεφεύγει ο νους σου την ώρα της προσευχής και της ακολουθίας; Αγωνίσου να θυμάσαι το Θεό κάθε στιγμή της ημέρας, είτε είσαι μόνος είτε μαζί με άλλους, στο σπίτι, στη δουλειά, στο δρόμο, παντού. Έτσι, και την ώρα της προσευχής ή της ακολουθίας στο ναό, ο νους σου θα είναι συγκεντρωμένος σ' Εκείνον και ευλαβικά θα επικοινωνεί μαζί Του.

Πότε είναι ευάρεστη στο Θεό η προσευχή μας

Θυμηθείτε ότι η προσευχή δεν είναι λόγια και μετάνοιες, αλλά προσήλωση του νου και της καρδιάς στο Θεό. Είναι δυνατό να διαβάσετε όλες τις τακτές ακολουθίες της ημέρας και να εκτελέσετε όλες τις καθορισμένες μετάνοιες, αλλά η επαφή σας με το Θεό να είναι είτε εντελώς ανύπαρκτη είτε ασήμαντη, με το νου σκορπισμένο και την καρδιά κρύα. Έτσι κάνετε τον κανόνα σας, όχι όμως προσευχή. Μια τέτοια «προσευχή» είναι εφάμαρτη. Ο Κύριος να μας φυλάξει!

Με φόβο και τρόμο πρέπει να επιτελούμε τα έργα του Θεού -αυτό να το θυμάστε πάντα. Με κάθε τρόπο και μ’ όλη σας τη δύναμη προσπαθήστε να έχετε το νου σας στα λόγια της προσευχής ή, όπως λέει ο όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, να κλείνετε το νου σας μέσα στα λόγια της προσευχής. Τη στιγμή που αρχίζετε να προσεύχεστε, πρέπει όλη σας η προσοχή να είναι συγκεντρωμένη στο Θεό και να μην απομακρύνεται απ’ Αυτόν...

Τότε μόνο να θεωρήσετε ότι προσευχηθήκατε καλά, όταν, τελειώνοντας, η ψυχή σας δονείται από συντριβή και αυτομεμψία. Στη διάρκεια της ημέρας προσπαθήστε, με την αδιάλειπτη προσευχή, να βρίσκεστε νοερά ενώπιον του Κυρίου κάθε στιγμή, όπως βρίσκονται οι άγγελοι. Εκείνοι Του προσφέρουν την ακατάπαυστη δοξολογία. Εμείς ας Του προσφέρουμε τη μετάνοιά μας.

Πότε εισακούεται από το Θεό η προσευχή μας

Να πώς πρέπει να ζητάς κάτι από το Θεό: «Κύριε, Εσύ βλέπεις ότι χρειάζομαι το τάδε πράγμα ή ότι υποφέρω από τη δεινα συμφορά. Βοήθησε με, όπως ξέρεις και όπως θέλεις! Γενηθήτω το θέλημά Σου...».

Μ’ αυτή την εσωτερική τοποθέτηση, να προσεύχεσαι πολύ. Όχι μια φορά, έστω και παρατεταμένα, ούτε για μια μέρα μόνο, αλλά για εβδομάδες, μήνες, χρόνια... Όλο να ικετεύεις, όλο να κραυγάζεις: «Κύριε, βοήθησε με! Κύριε, λύτρωσε με! ‘Ωστόσο, ας μη γίνει ό,τι θέλω εγώ, μα ό,τι θέλεις Εσύ».

Αυτό ακριβώς έλεγε και ο Χριστός στη Γεθσημανή, όταν προσευχόταν στον Πατέρα Του. Και η χήρα της ευαγγελικής παραβολής βρήκε τελικά το δίκιο της από τον άδικο εκείνο δικαστή, μόνο και μόνο επειδή δεν κουράστηκε να τον παρακαλάει για πολύν καιρό. Κάποιος σοφός είπε το λόγο τούτο: «Πρέπει να γίνεις φορτικός στο Θεό και στους άγιους Του!».

Απόσπασμα από το βιβλίο «Ο δρόμος της ζωής»
του Αγίου Θεοφάνους του Εγκλείστου